

به دنبال مصالحه راهنمای اولیه

در ابتدا، یکی از نقشهای زیر که به موقعیت شما نزدیکتر است را انتخاب کنید.

باور دارید که شخصی باعث رنجش و یا ضربه زدن به فردی دیگر شده است.

احساس میکنید که از شخصی رنجیده و یا ضربه خورده اید.

فردی به شما مراجعه کرده تا در مورد اختلاف بین خود و شخصی دیگر (و یا اختلاف میان دو نفر دیگر) با شما صحبت کند، اما شما هیچ نقشی در اختلاف پیش آمده ندارید.

به نظر میرسد که شما باعث رنجش شخص دیگری شده و یا به او ضربه زده اید.

سپس، نقش خود را با توجه به تصویری که بیانگر وضعیت شماست، ایفا کنید.

با خداوند ملاقات و مشورت کنید

مرحله اول

قبل از اینکه تصمیم به صحبت کردن و یا صحبت نکردن با شخص مورد نظر بگیرید، دعا کنید و مراحلی که مربوط به نقش شما میشود را کامل کنید.

به سهم خود توبه کنید

اگر در به وجود آمدن این مشکل سهمی دارید، درک و برداشتی که از سهم خود دارید را به خداوند و شخص مقابل اعتراف کنید. چگونه میتوانی نسبت به سهم خود صداقت داشته، فروتن باشی و به شخص مقابل احترام بگذاری؟ این نکات را در اعتراف خود مورد توجه قرار دهید: شخصاً مسئولیت کاری که انجام داده اید را قبول کنید، خطای خود را به طور مشخص به زبان بیاورید، از توجیه کردن خود و مقصر دانستن دیگران خودداری نمایید، تأسف واقعی و پشیمانی خود را نشان دهید. اگر اشتباه شما گناه به حساب میاید، آن را با کلمات کتاب مقدسی توصیف کنید. نشان دهید که از درد و رنجی که شخص مقابل به خاطر خطای شما متحمل شده است، آگاهید و اظهار تأسف میکنید. از شخص مقابل بخواهید که اگر خطای دیگری نیز از نظر وی وجود دارد که شما باید مسئولیت آن را قبول کنید، بیان کند.

متی ۵: ۲۳ - ۲۴؛ دوم قرنتیان ۷: ۸ - ۱۱؛ امثال ۲۸: ۱۳؛ یعقوب ۴: ۶

خار را از چشم خود در آورید

سهم شما در به وجود آمدن این مشکل چیست؟ چه مانعی ممکن است در قلب یا فکرتان وجود داشته باشد تا شما قادر نباشید به صورت بیطرفانه و از دیدگاه خداوند به این موضوعات نگاه کنید؟ (۱) مشکل به وجود آمده، (۲) خویشن، (۳) شخص مقابل.

متی ۷: ۳ - ۵؛ اول پطرس ۲: ۱

از غیبت کردن بپرهیزید

در مورد هیچ شخصی به طور نامناسب و ناجبا با دیگران صحبت نکنید.

امثال ۱۶: ۲۸؛ ۲۵: ۸ - ۱۰؛ ۲۶: ۲۰

از نقش خود مطمئن شوید

آیا شما مناسبترین فرد برای مراجعه به شخص مقابل و حل مشکل به وجود آمده هستید؟ اگر نیستید، چه کسی میتواند فرد مناسبی برای این کار باشد؟

امثال ۲۶: ۱۷؛ متی ۷: ۱۲

ببخشید

آیا شخص مقابل را از صمیم قلب و در حضور خداوند بخشیده اید؟ آیا حاضرید که اگر آن شخص در حضور شما توبه و اعتراف کرد او را ببخشید؟ آیا میتوانی با صداقت اینطور دعا کنی؟ «خداوند، میخواهم آن شخص را همانطور که تو من را در مسیح بخشیده ای، ببخشم.» «میخواهم او را با دشمنان پر از فیض و رحمت تو ببینم.» «مرا یاری رسان تا ذهنم را تازه کنم؛ دوست ندارم خاطرات بدی که از این مشکل باقی مانده را زنده کنم.» «مرا یاری رسان تا هرگز با او و یا دیگران در مورد خطایش به طور نامناسب صحبت نکنم.» «لطفاً او را با محبت خویش برکت ده.»

افسیسیان ۴: ۳۱ - ۳۲؛ امثال ۱۷: ۹؛ کولسیان ۳: ۱۳؛ فیلیپیان ۸: ۶؛ متی ۶: ۱۴ - ۱۵؛ ۱۸: ۳۵

تجزیه و تحلیل

اصل این اختلاف رابطه ای از کجا نشأت میگیرد؟ آیا این مشکل بخاطر تفاوتی فرهنگی یا شخصیتی است؟ یا به دلیل سوء تفاهات؟ یا توجه به اتفاقاتی که افتاده آیا منطقی است که کسی ناراحت شود؟ آیا میتوان مشکل پیش آمده را گناه نامید؟ اکثر اوقات اختلافات رابطه ای از نوع انتظاراتی که ما از یکدیگر داریم سرچشمه میگیرد: انتظارات برآورده نشده، نامشخص، و یا نابرابر. پس، با توجه به این دیدگاه، انتظاراتی که قبل از این اختلاف، شما و طرف مقابل از یکدیگر داشتید را توضیح دهید. آیا این انتظارات برحق، منطقی، از روی محبت، و به طور واضح قابل درک میباشند؟

امثال ۲۳: ۲۳؛ افسسیان ۴: ۲۵

مسئولیت خود را در نظر بگیرید

عدم صحبت کردن شما با شخص مقابل ممکن است چه پیامدهایی برای شما، طرف مقابل، و یا دیگران به همراه داشته باشد؟

غلاطیان ۶: ۱ - ۲؛ لایوان ۱۹: ۱۷ - ۱۸؛ عبرانیان ۱۰: ۲۴

به دنبال مشورت گرفتن از شخصی حکیم باشید (انجام این مرحله اختیاری میباشد)

به این فکر کنید که یک شخص حکیم و بیطرف چگونه میتواند شما را در مورد نقش و مسئولیتی که در مرحله اول دارید راهنمایی کند؟

امثال ۱: ۵؛ ۱۲: ۱۵؛ ۱۹: ۲۰

ارزیابی

اگر بتوانید از خطایی که نسبت به شما انجام شده است چشم پوشی کنید، شاید بهتر باشد که هیچ اقدامی ننمایید. در عین حال عواقب و تأثیرات منفی آن خطا را نیز در نظر داشته باشید، یعنی رفتار خطایی که انجام شده و یا حرفهای نادرستی که زده شده تا چه اندازه ممکن است بر روی خود شخص و یا اشخاص دیگر تأثیر منفی گذاشته باشد؟ آیا این خطا برای کلیسا و یا ابروی مسیح مضر است؟ آیا کتاب مقدس به طور واضح از این خطا بعنوان گناه نام میرسد؟ آیا آن خطا یک عادت است و یا فقط اشتباهی است که تنها برای یک بار رخ داده؟ هرچه بیشتر آن خطا و تأثیراتش جدی تر باشد، به همان اندازه باید بیشتر به فکر صحبت کردن با آن شخص باشید.

امثال ۱۹: ۱۱؛ اول پطرس ۴: ۸؛ کولسیان ۳: ۱۲ - ۱۴؛ غلاطیان ۶: ۱ - ۲؛ یعقوب ۵: ۲۰ - ۱۹؛ تیتوس ۱: ۷؛ ۲: ۱۸؛ ۲: ۲ - ۴

با قلبی آکنده از محبت، خود را آماده کنید

اگر تصمیم گرفتید تا با آن فرد صحبت کنید، خودتان را جای او بگذارید و ببینید که اگر جای او بودید، دوست داشتید تا آن شخص با شما چطور رفتار کند؟ نیت قلبی و برنامه خود را برای رفتن پیش او بررسی کنید و مد نظر قرار دهید.

متی ۷: ۱۲؛ غلاطیان ۶: ۱؛ امثال ۲۵: ۸ - ۱۰؛ فیلیپیان ۲: ۲ - ۴

قلب خود را کاوش کنید و بیازمایید

از خداوند بخواهید تا انگیزه و نیت قلبی تان را برای شما آشکار کند. چگونه با استفاده از کلمات کتاب مقدسی انگیزه و نیت تان را برای صحبت کردن و یا صحبت نکردن با شخص مورد نظر، توصیف میکنید؟ با حالت عصیانیت و به هدف خجل کردن شخص مقابل، و با تنها بخاطر خلاص شدن از عذاب وجدان، پیش او نروید. اجازه ندهید که ترس بی دلیل، غرور، یا عدم وجود محبت در قلب تان، شما را از صحبت کردن با آن شخص بازدارد.

مزمیر ۱۳۹: ۲۳ - ۲۴

درست قضاوت کنید

آیا پیشداوری کرده و یا زودتر از موعد مقرر نتیجه گیری کرده اید؟ آیا نسبت به یکی از اشخاص مربوطه تبعیض قائل شده اید؟ آیا حقیقت را در مورد اشتباهات و یا خطاهای واقعی موجود انکار نموده و یا نسبت به آنها بزرگنمایی کرده اید؟

امثال ۱۷: ۱۵؛ ۱۸: ۱۷؛ لایوان ۱۹: ۱۵؛ اول تیموتائوس ۵: ۲۱؛ یوحنا ۷: ۲۴؛ متی ۷: ۱ - ۲

هنگامی که شخصی نزد شما میاید تا در مورد اختلافی که شما در آن نقشی ندارید صحبت کند، ابتدا تصمیم بگیرید که آیا شما فرد مناسبی برای کمک کردن به او هستید یا خیر؟ اگر هستید، دعا کنید و به آن شخص کمک کنید تا نقشش را در این اختلاف پیدا کند. سپس، این نکات را دنبال کنید:

از غیبت کردن بپرهیزید

در مورد هیچ شخصی به طور نامناسب و نابجا با دیگران صحبت نکنید.
امثال ۱۶: ۲۸؛ ۲۵: ۸ - ۱۰؛ ۲۶: ۲۰

منصف و بی طرف باشید

به او کمک کنید تا موضوع را از منظر طرف مقابل نیز ببیند. با محبت حقیقت را بیان کنید.
امثال ۱۸: ۱۷؛ افسسیان ۴: ۱۵؛
اول تیموتائوس ۵: ۲۱

مشاوره ای حکیمانه بدهید

او را با توجه به قدمهای مرحله اول که مربوط به نقشش میشود، به صورت حکیمانه راهنمایی کنید. «اما آن حکمت که از بالاست، نخست پاک است، سپس صلح آمیز، و ملایم و نصیحت پذیر، و سرشار از رحمت و ثمرات نیکو، و بری از تبعیض و ریا.»
یعقوب ۳: ۱۷

انتظارات خداوند از همه ایمانداران نسبت به یکدیگر

- با یکدیگر در صلح و صفا به سر برید (مرقس ۹: ۵۰ قسمت دوم)
- یکدیگر را محبت کنید (یوحنا ۱۳: ۳۴)
- با محبت برادرانه سرسپرده هم باشید (رومیان ۱۲: ۱۰ قسمت اول)
- در احترام گذاشتن به یکدیگر، از هم پیشی بگیرید (رومیان ۱۲: ۱۰ قسمت دوم)
- با یکدیگر معاشرت کنید (رومیان ۱۲: ۱۶)
- یکدیگر را محکوم نکنید (رومیان ۱۳: ۱۴)
- یکدیگر را ببیزید (رومیان ۱۵: ۷)
- به یکدیگر تعلیم دهید (کولسیان ۳: ۱۶)
- یکدیگر را نصیحت کنید (کولسیان ۳: ۱۶)
- یکدیگر را تشویق کنید (عبرانیان ۱۰: ۲۵)
- یکدیگر را خدمت کنید (غلاطیان ۵: ۱۳)
- بارهای یکدیگر را متحمل شوید (غلاطیان ۶: ۲)
- با فروتنی یکدیگر را تحمل کنید (افسیان ۴: ۲)
- با یکدیگر مهربان و دلسوز باشید (افسیان ۴: ۳۲)
- یکدیگر را ببخشید (افسیان ۴: ۳۲؛ کولسیان ۳: ۱۳)
- نسبت به یکدیگر مطیع باشید (افسیان ۵: ۲۱)
- به یکدیگر دروغ نگویید (کولسیان ۳: ۹)
- یکدیگر را پند دهید (دوم قرنتیان ۱۱: ۱۳)
- یکدیگر را تقویت کنید (اول تسالونیکیان ۵: ۱۱)
- از یکدیگر بدگویی مکنید (یعقوب ۴: ۱۱)
- از یکدیگر شکایت نکنید (یعقوب ۵: ۹)
- نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف نمایید (یعقوب ۵: ۱۶)
- برای یکدیگر دعا کنید (یعقوب ۵: ۱۶)
- با یکدیگر رفاقت داشته باشید (اول یوحنا ۱: ۷)
- یکدیگر را دلداری دهید (اول تسالونیکیان ۴: ۱۸)
- در پی نیکی کردن به یکدیگر باشید (اول تسالونیکیان ۵: ۱۵)
- یکدیگر را نرنجانید (غلاطیان ۵: ۲۶)
- دیگران را از خود بهتر بدانید؛ تنها به فکر خود نباشید، بلکه به دیگران نیز ببینید (فیلیپیان ۲: ۳ - ۴)

اگر مناسب است، با شخص مقابل ملاقات کنید

مرحله دوم

(ممکن است برای دستیابی به مصالحه، بیش از یک بار نیاز داشته باشید تا با آن شخص ملاقات کنید.)

♦ با صداقت، فروتنی، و احترام اعتراف کنید به طور مشخص، کامل، و با فروتنی اعتراف کنید.
دوم قرنتیان ۷: ۸ - ۱۱؛ امثال ۲۸: ۱۳

♦ اگر شخص مقابل شما را ببخشید، این بخشش را ببیزید اول یوحنا ۱: ۹

♦ هر خطایی که قابل جبران میباشد را جبران کنید متی ۳: ۸؛ عبرانیان ۱۲: ۱۱؛ غلاطیان ۶: ۷ - ۸

▲ از گفتاری که به خداوند جلال میدهد استفاده کنید از جمله ها و عباراتی که حالت شخصی خودتان را بیان میکند و تهمت آمیز نیست استفاده کنید. از حرکات بدنی آرام و به دور از تهدید استفاده کنید. هر خطایی که انجام شده را، با عبارات مشخص شده و کتاب مقدسی توضیح دهید.
افسیان ۴: ۲۹؛ امثال ۱۵: ۱؛ ۲۵: ۱۱ - ۱۲

▲ بخشش عطا کنید اگر شخص مقابل از خطایی که نسبت به شما انجام داده بود توبه کرد، او را ببخشید.
لوقا ۱۷: ۳ - ۴

▲ با محبت پیش آن شخص بروید در زمان و مکان و با طرز برخوردی نزد طرف مقابل بروید که اگر به جای آن شخص بودید، دوست داشتید او نیز در همان زمان و همان مکان و با همان طرز برخورد پیش شما بیاید. متی ۷: ۱۲؛ غلاطیان ۶: ۱؛ امثال ۲۵: ۸ - ۱۲

▲ گوش دهید در شنیدن تند، در گفتن کند، و در خشم آهسته باشید. با توجه کامل به طرف مقابل گوش دهید.
یعقوب ۱: ۱۹؛ امثال ۱۸: ۱۷؛ ۲۵: ۱۲

به دنبال مصالحه: پنج ستون

- ۱ خدا از شما میخواهد که با همه مردم در صلح و صفا زندگی کنید.
- ۲ نحوه ارتباطتان با دیگران هم منعکس کننده رابطه شما با خداوند است، و هم روی آن تأثیر میگذارد.
- ۳ با هرکس بعنوان شخصی منحصر به فرد که آفریده شده خدا و محبوب اوست رفتار کنید.
- ۴ رفتارتان با همه یکسان، و به دور از تبعیض و تعصب باشد.
- ۵ وقتی که به صورت کتاب مقدسی به دنبال مصالحه هستید، همه برکت میگیرند.

چرا باید به دنبال مصالحه باشیم؟

- پس بیاوید آنچه را که موجب برقراری صلح و صفا و بنای یکدیگر میشود، دنبال کنیم.
رومیان ۱۴: ۱۹
- سخت بکوشید که با همه مردم در صلح و صفا به سر برید.
عبرانیان ۱۲: ۱۴
- به سعی تمام بکوشید تا آن یگانگی را که از روح است، به مدد رشته صلح حفظ کنید.
افسیان ۴: ۳
- اگر ممکن است بقدر قوه خود با جمیع خلق به صلح بکوشید.
رومیان ۱۲: ۱۸

